

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty a soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **P. S.**, zastoupeného advokátem Mgr. Václavem Voříškem, Pod Kaštany 245/10, Praha 6, proti žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**, Pivovarské náměstí 1245, Hradec Králové, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 12. 2018, čj. KUKHK-31165/DS/2018/Kj, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 27. 5. 2020, čj. 51 A 1/2019 - 65,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Magistrát města Hradec Králové shledal žalobce vinným ze spáchání dopravního přestupku spáchaného dne 23. 7. 2018, který spočíval v překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci o 20 km/h, uložil mu pokutu 3 000 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Odvolání proti rozhodnutí magistrátu zamítl krajský úřad dne 3. 12. 2018. Žalobce podal proti rozhodnutí krajského úřadu žalobu, tu však krajský soud zamítl rozsudkem ze dne 27. 5. 2020.

[2] Žalobce (stěžovatel) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost. Namítá v ní, že se správní orgány i krajský soud nedostatečně věnovaly tomu, zda byla řádně změřena rychlost. Především založily svá rozhodnutí na nesprávné domněnce, podle které byl dodržen návod k obsluze rychloměru, vznikne-li snímek z rychloměru. To je však pouhá právní fikce, která neodpovídá skutečnosti. Stěžovatel pak nesouhlasí s krajským soudem, že je námitka typizovaná a účelová. Policisté se chybného měření dopouštějí opakovaně, a proto na to řidiči upozorňují.

[3] Kromě toho se stěžovatel domnívá, že uložení sankce je nezákonné. Správní orgány nevzaly v úvahu polehčující okolnosti (že stěžovatel nezpůsobil újmu na zdraví ani majetku a že hranici skutkové podstaty překročil jen o 1 km/h), ačkoliv byly povinny sankci řádně odůvodnit.

[4] Kasační stížnost není důvodná.

[5] V obci smí jet řidič rychlostí nejvýše 50 km/h (§ 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích). Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 20 km/h a více [§ 125c odst. 1 písm. f) bod 3 téhož zákona]. Za tento přestupek se uloží pokuta od 2 500 do 5 000 Kč [§ 125c odst. 5 písm. f) téhož zákona].

[6] Při určení druhu správního trestu za přestupek a jeho výměry správní orgán přihlédne zejména k povaze a závažnosti přestupku; ke společnému řízení; k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem; k okolnostem pokusu o přestupek; k míře účasti spolupachatelů na přestupku, k osobním poměrům u fyzické osoby; k povaze činnosti u právnické nebo podnikající fyzické osoby; k prospěchu právního nástupce z přestupku, případně k tomu, který z nástupců pokračuje v činnosti předchůdce; nebo k tomu, zda byl pokračující, trvající a hromadný přestupek spáchán alespoň zčásti za mírnější právní úpravy [§ 37 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich].

[7] NSS nepřisvědčil námitce o nesprávném zjištění naměřené rychlosti.

[8] Touto námitkou se NSS už mnohokrát zabýval a opakovaně ji vyvrátil jako nedůvodnou. Rychloměr typu RAMER 10C, který policie v tomto případě použila, totiž pořídí záznam, jen je-li dodržen návod k obsluze; v případě chyby měření anulují a záznam neuloží (například rozsudky NSS ze dne 17. 8. 2016, čj. 7 As 309/2015 - 51; ze dne 3. 5. 2017, čj. 6 As 40/2017 - 32, bod 10; nebo ze dne 16. 5. 2017, čj. 1 As 53/2017 - 42, bod 22). Správní spis pak obsahuje záznam přestupku spolu se snímkem z rychloměru, ověření kalibrace rychloměru a potvrzení, že s rychloměrem nakládali proškolení policisté. NSS proto nemá pochybnosti o tom, že stěžovatel překročil povolenou rychlost a spáchal přestupek. Stejně tak neměly pochybnosti správní orgány ani krajský soud. Vést další dokazování by proto bylo nadbytečné a v rozporu se zásadou procesní ekonomie. Správní orgány tedy nepochybily, pokud dále neověřovaly, zda byla rychlost změřena správně. Ostatně ani sám stěžovatel v kasační stížnosti neuvádí, co měly správní orgány dále zjistit, a důkazy vypovídající o přestupku nezpochybňuje.

[9] Soudu je pak z úřední činnosti známo, že stěžovatelovy námitky – respektive námitky jeho zmocněnce a advokáta – jsou skutečně typizované a účelové (například rozsudky ze dne 15. 8. 2019, čj. 10 As 36/2019 - 33, body 19–29, nebo ze dne 10. 12. 2021, čj. 3 As 366/2019 - 41, bod 23). Namítá-li tak stěžovatel „typická“ pochybení policistů, aniž by uvedl konkrétní okolnosti svého případu, nejsou jeho tvrzení přesvědčivá.

[10] NSS neshledal důvodnou ani námitku o nezákonném uložení pokuty.

pokračování

[11] Lze sice přisvědčit tomu, že správní orgány musí uloženou sankci odůvodnit – to však také učinily. Magistrát na stranách 6 a 7 svého rozhodnutí vzal v úvahu způsob spáchání přestupku (v zastavěné části obce; u přechodu pro chodce, kde končí frekventovaná cyklostezka), závažnost přestupku (nebyla způsobena újma na zdraví ani majetku) a také další okolnosti (stěžovatel neuvedl žádné pohnutky, které ho vedly ke spáchání přestupku; a dříve byl opakovaně trestán za dopravní přestupky). Na základě těchto zjištění magistrát stěžovateli uložil pokutu 3 000 Kč (zákonné rozpětí pokuty za spáchaný přestupek bylo 2 500 až 5 000 Kč). S tímto odůvodněním se ztotožnil i krajský úřad. Správní orgány proto zhodnotily zákonná kritéria pro ukládání sankce způsobem, který je u běžného přestupku tohoto typu dostatečný, a na jejich základě uložily sankci v zákonném rozpětí, což konstatoval už krajský soud.

[12] Důvodné nebyly ani dílčí námitky vztahující se k jednotlivým kritériím pro určení výše pokuty. Správní orgány řádně přihlédly k tomu, že stěžovatel svým protiprávním jednáním nezpůsobil žádnou újmu. Nepochybily však, pokud v odůvodnění výslovně nerozebíraly, o kolik km/h stěžovatel překročil hranici dané skutkové podstaty. Sám stěžovatel tuto okolnost do správního řízení nevnesl a podle NSS není třeba, aby správní orgány vyčerpávajícím způsobem popisovaly naplnění každého zákonného kritéria či aby předjímal nevyřčená očekávání účastníků vztahující se k různým aspektům skutku (rozsudky ze dne 21. 5. 2020, čj. 9 As 246/2019 - 58, bod 37, a ze dne 17. 6. 2020, čj. 1 As 80/2020-36, bod 35).

[13] Stěžovatel se svými námitkami neuspěl, a NSS proto kasační stížnost zamítl. Stěžovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému nevznikly náklady řízení vymykající se z běžné úřední činnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. dubna 2022

Ondřej Mrákota
předseda senátu